

Deel 61 nr. 23-e

Voorbij het gordijn van de tijd

Door William Marrion Branham

Voorbij het gordijn van de tijd

Een prediking van

William Marrion Branham

Datum: 05 March 1961 (zondagochtend)

Plaats: Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana,
U.S.A.

Vertaling uit het Engels met de oorspronkelijke titel:

Beyond the curtain of time

David Mamalis code: **61-23-e**

VGR code: **61-0305**

Scan de QR-code om deze prediking als e-book of in
audioformaat (indien beschikbaar) te downloaden.

Aan deze Nederlandse vertaling werd de meeste zorg besteed. Wij zijn echter geen professionele uitgevers en hopen dat u daarom kleine onvolkomenheden in dit boekje over het hoofd zult willen zien.

Voorbij het gordijn van de tijd

¹ En ik wil hier aankondigen dat uw gebeden werden verhoord. Samenkomsten zoals wij die hadden toen ik vele jaren geleden voor het eerst in de bediening begon... Ik heb nooit... We konden de mensen gewoon niet eens een zitplaats geven, en kregen kermisterreinen en al het andere. Om drie uur waren er daar al genoeg om de plaats te vullen. Ze moesten de poorten sluiten en lieten hen er niet in. En wij zouden er pas om zeven uur zijn, zie. Gewoon duizenden die van overal binnenstroonden, gewoon...

En ik nam de laatste vijf avonden en de laatste samenkomst, en bouwde gewoon op rondom het Woord, begon te beseffen wat een kracht het Woord heeft, zie, want het Woord is God, zie. "In den beginne was het Woord, het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond."

² Nu, Hebreeën 4 zegt dat het Woord van God scherper is dan een tweesnijdend zwaard. Zie? "Want het Woord Gods is scherpesnijdender dan... en gaat door tot de verdeling van het gebeente en is een oordeler der gedachten en overleggingen des harten." Zie? Dat is wat het Woord van God is.

Als er dan een gave is, waar we onszelf gewoon kunnen ontspannen... en het Woord Zelf, dat is Christus, Die het Woord is, komt in ons en onderscheidt de overleggingen van de geest, zoals u hebt gezien. Zie? Hoe wonderbaar.

Om dan te zien wat Hij deed en de manier waarop Hij ons zegende! En dan... Ik voel dat, terwijl ik het vier avonden opbouw rondom dat Woord, de mensen gewoon rustig laat zitten, en zich dan gewoon laat ontspannen; en de Heilige Geest riep mensen en deed dingen daar in het gehoor.

³ En dan op de laatste avond, afgelopen zondagmiddag, zag ik een van de grootste genezingsrijen die ik ooit in Amerika heb gezien. Zie? Er waren... Ik stuurde Billy weg met honderd kaarten, en Gene met honderd, en Leo met honderd, en Roy met honderd; ze hebben gewoon al de kaarten uitgedeeld, ongeveer vijfhonderd.

⁴ En toen, nadat ze hadden gezien hoe het Woord een houvast nam en wat het deed, terwijl ik precies bij dat Woord bleef, bracht ik hen naar het podium. En ik zag mannen en vrouwen hun krukken weggooien, enzovoort, en genezen worden voordat ze zelfs naar het

podium kwamen. Gewoon door te zien...

Zie, het Woord van God was daar doorheen uitgegaan, en had zich in die vijf boodschappen, of vier boodschappen, zo in hun hart gevestigd, dat ze het met hun hele hart geloofden.

Het enige wat ze toen hoefden te doen was een soort klein contact hebben, zie, iets bepaalds, en het was realiteit.

En zodra ze op dat podium kwamen, werden ze precies daar op het podium genezen, net voordat ze over het podium zouden komen.

⁵ Ik geloof, broeders hier, u kent allemaal broeder Ed, broeder Ed Hooper, nietwaar; u daar uit Arkansas? Hij ontmoette... Hij was bij mij in de vroege fasen van de vroege bediening. Hij zei... "Dit lijkt op oude tijden," zei hij, "zoals ze vroeger, jaren geleden, waren."

⁶ Er waren daar mensen die tumoren hadden die zo groot waren en die gezond terugkwamen. Blind, doof, stom, allerlei dingen die onze Here deed. Hoefden de mensen zelfs niet aan te raken. Het Woord ging uit en deed het.

Toen gaf de Here mij een boodschap die ik graag eens hier zou willen brengen in de gemeente, wanneer ik een kans krijg om even terug te komen. Ik heb het nu verschrikkelijk druk. Ik moet morgen weer vertrekken... wachtend op dit meisje. En zelfs voordat ik zelfs mijn koffer in het huis had gebracht was daar iemand.

⁷ En ik heb sindsdien nog nauwelijks gezeten, zie? Ik heb zelfs niet met mijn gezin gepraat sinds ik terug ben, zie. En het is echt een spanning. En ik moet u ook allemaal vragen om voor mij te bidden dat de Here mij zal helpen om overeind te blijven. Nu...

⁸ Zie onze broeder hier, echt heel erg ziek, die op dit bed ligt. En er komt zo dadelijk iemand om met ons naar Louisville te gaan. Ik wil dat u ook iemand anders in gebed gedenkt, een fijne jongedame die... Zij is hooguit achttien jaar oud. Zij is een tweeling, en een christelijk meisje op school.

⁹ En de andere meisjes praatten over haar, weet u, de twee meisjes, en vertelden hun hoe zij waren... welk deel van het leven ze misten, en hoe zij als de rest van de meisjes moesten leven. En één meisje was in staat om het te negeren. Deze andere had een complex, en ze voelde zich er echt slecht over, en bleef maar weg gaan, en verder afglijden, en zich er zorgen over maken. En tenslotte kreeg ze een zenuwinkinking. En... Zij is in een psychiatrische inrichting. Haar moeder en vader komen van net buiten Crandall, Indiana, om naar

deze inrichting te gaan, waar ze haar heen proberen te sturen... naar Madison morgen.

Nu, het meisje... lichamelijk is er niets met het meisje aan de hand. Er is niets. Lichamelijk is zij kerngezond. Maar het is zo moeilijk om het uit te leggen, en het kan werkelijk niet verklaard worden.

¹⁰ Wel, wat het is, haar geest heeft rondgedoold, zie. Nu moet u haar geest opvangen en terugbrengen naar de plaats... Zie, er is... zoals we net een paar weken geleden doornamen hoe het menselijk systeem werkt, hoe er vijf zintuigen zijn waardoor u het lichaam binnenkomt. En dan vijf wegen, noemden wij het, vijf wegen, zoals geweten, verbeelding, enzovoort, waardoor wij de ziel binnengaan. En, dan, wanneer u de geest binnengaat, is er maar één weg, en dat is door de eigen wil, die het terugbrengt naar hoe de mens geschapen werd. U kunt het ontvangen, of u kunt het gewoon laten gaan. U kunt Christus als Redder aanvaarden, of Hem gewoon laten gaan.

¹¹ En u bent nog steeds bij die boom, die ene des levens en één des doods. Ieder menselijk wezen wordt voor die Boom geplaatst, want anders zou God onrechtvaardig zijn om de ene daar te plaatsen, en dan de andere geen gelijke kans te geven om goed of kwaad te kiezen. En ieder van ons heeft die gelegenheid. Ook daarin, de geest... We kunnen genezen worden, of we kunnen niet genezen worden. Nu, het is niet omdat er geen... dat wij niet genezen zijn volgens God. We zijn het wel, want het verbond is onvoorwaardelijk, en Hij heeft reeds onze genezing gekocht. Daarom is onze genezing voor ons. Het is van ons. Nu, het gaat erom of wij *deze* weg zullen nemen om het te geloven of *deze* weg om het gewoon niet te geloven.

Nu, er is alleen die ene weg die wij kunnen bewandelen om in de tegenwoordigheid van God te komen. Nu, dit kind, mooi... haar moeder is een vriendin... was destijds een van mijn vriendinnen. Ze was een aardige kleine dame, kwam uit een echt streng Nazarener thuis. Een lief meisje. En ze kreeg een lieflijke man. Ik ken hem ook heel goed, de jongen die haar trouwde. En ze is gewoon een beetje... Zij hebben die kinderen opgevoed om de Here te dienen en hebben ze naar school gestuurd. En zij waren echt geworteld in Christus, om niet de verkeerde dingen te doen, maar daar gebeurde het, gewoon een instorting. Alsof ik... ik keek net een paar ogenblikken geleden en keek terug naar een kleine jongen die precies hetzelfde had, precies. En bij de... We gingen daar op een avond naar broeder Wright, en Orville was gewoon helemaal ingestort. En hij... weet u, toen hij mij

het huis uit probeerde te jagen... zulke goede vrienden als Orville en ik, gewoon, werkelijk alsof ik zijn vader was. Ik trouwde zijn vader en moeder. En hij sprong gewoon op en schreeuwde: "Maak dat je wekomt, ga hier weg, ga hier weg." Zie?

¹² Nu, wat we daar moesten doen was uitgaan in de lijn van de geest, en de geest van die jongen vangen. Zie? Veel verdriet was in zijn kleine hartje gekomen toen hij jong was, en hij had veel gezien. En bracht hem gewoon terug naar de plaats waar hij zou moeten zijn, ziet u. Na een paar dagen was hij in orde.

¹³ Nu, dat is hetzelfde als wat u in dit geval moet doen. Ik heb het gezien, en ik weet dat het waar is. Maar nu, gewoon... Ik... ik verzoek u nu allen om te bidden dat God mij zal helpen om dit jonge meisje te vinden, ginds waar ze niet weet waar ze is, en haar dan terug te brengen naar haar plaats. Die weg komt door geloof. Zie, zij kan geen geloof hebben voor zichzelf. Ze weet niet waar ze is, of iets, zie. Hier is ons geloof voor nodig.

¹⁴ En nu, wat dat betreft, die kracht van de opstanding van Christus, waardoor Hij ons de gelegenheid geeft. Dat is waar u... Op een bepaalde manier doorboort het Woord van God de zondaar. En het moet verder gaan dan het prediken van het Woord dat uitgaat. Dat is waarom ik vanmorgen even wilde spreken voordat ik voor de zieken ga bidden. [\[Leeg gedeelte op de band – Vert\]](#)

¹⁵ Herinnert u zich het visioen dat de Here mij niet lang geleden gaf, weet u, over dat ik de andere kant zag? Herinnert u zich die ochtend dat ik erover getuigde dat ik de andere kant zag? Wel, dat was waar. En de "Voice" [\[In Nederland het tijdschrift "De Stem" – Vert\]](#) van de Volle Evangelie Zakenlieden heeft dat artikel gepubliceerd en heeft de foto daar op de achterkant van de pagina geplaatst. En er staat een kleine voetnoot hier onderaan, een klein stukje hier onderaan dat over de bediening spreekt, dat...

¹⁶ Dit is een internationale krant, gedrukt in vele verschillende talen. En ze hebben het voorblad en de eerste pagina eraan gewijd, aan dat visioen, zie. En ik heb ze hier, en ik zou willen dat u er een meeneemt zodat u het kunt lezen en krijgen. En ik wist niet hoeveel er vanmorgen zouden zijn, de broeders... En mocht u er een tekort komen, wel, ga gewoon naar het kantoor, ze hebben ze daar op het kantoor. En ze lieten ons er een aantal van hebben. Over "Blijf volhouden", zie, en dat is alles wat in mijn hart is. Alles wat ik kan horen is: blijf volhouden. Net voorbij de rivier is er een beter land. En

laten wij blijven volhouden tot wij in dat land komen.

¹⁷ Nu, ik geloof dat ze hier een opdraging hebben van de kleine van broeder Stricker en zuster Stricker. Dus dat... Hoeveel zijn dat er nu, zuster Stricker? Zes kleine kameraden. Dat is een lieflijke kleine familie. En dus, zij zijn... waren onze zendelingen in Afrika, en zij zijn onlangs teruggekomen, en al hun kinderen zijn leuke makkertjes. En ik kan zien dat deze het ook is, terwijl ze haar vanmorgen naar voren brengen voor een opdragingsdienst.

Waar is Teddy? Teddy, zou je hier even naar de piano willen komen, zoon, en laten wij ons lied hebben, het kleine liedje... Kent u dat liedje. Ik geloof dat wij "Bring them in" ["Breng ze binnen" – Vert] zingen. Is dat juist? "Breng ze binnen van de velden van zonde."

¹⁸ En dat is... De reden dat wij dit spelen is dat wij met alles wat wij als ouders kunnen, hen brengen om opgedragen te worden. We dragen ze op aan de Here en brengen ze binnen terwijl ze nog baby's zijn, opdat ze niet zullen afdwalen naar dat veld van zonde. "Breng ze binnen." Laten we gewoon... Ken je het, Teddy? Laten wij er gewoon één vers van zingen.

Breng ze binnen, breng ze binnen,
 Breng ze binnen van de velden van zonde,
 Breng ze binnen (Is er nog een andere? Wel, breng het meteen naar voren.)
 Breng de kleintjes naar Jezus.

Breng ze binnen, breng ze binnen,
 Breng ze binnen van de velden van zonde.
 Breng ze binnen, breng ze binnen,
 Breng de zwervers naar Jezus.

¹⁹ Broeder Stricker en zuster Stricker, ik besef dat u weet wat dat lied betekent, om ze binnen te brengen. Het brandende verlangen van uw hart is om te proberen de verlorenen tot Jezus te brengen. Als uw kleine baby zou sterven voordat zij was opgedragen, of wat ook, is zij hoe dan ook gered, omdat het bloed van Jezus Christus dat deed op Golgotha. Maar ter gedachtenis aan Zijn grote aardse reis, toen Hij zijn handen op de kleintjes legde en zei: "Laat hen tot Mij komen", is dat waarom u vanmorgen de baby brengt. En u stelt uw vertrouwen in ons, dat wij in staat zouden zijn om een gebed des geloofs te bidden voor de kleine, in de opdraging van haar leven aan God.

²⁰ Wat is haar naam? Marilyn Madge. Marilyn Madge Stricker. Hoe oud is ze? Dertien maanden. Geboren in Afrika, klopt dat? Wel, misschien als er een morgen is, mag deze kleine een zendeling zijn daar in de zendingsvelden waar ze werd geboren. En een heel mooi kindje.

Wilt u komen, broeder Neville? Marilyn. O my. Ik houd altijd van deze kleintjes. Is dit niet een mooi kleintje? Hoe gaat het met je? Hoe gaat het met je? Laten we nu onze hoofden buigen. Ik wil dat u uw handen op haar legt.

²¹ Onze hemelse Vader, we brengen tot U de kleine Marilyn Madge Stricker, dit schattige kindje dat werd geboren op het zendingsveld toen de strijd hevig was. Ik bid dat U dit kind zult zegenen. In de Bijbel brachten ze U zulke kleintjes. U legde Uw handen op hen, zegende hen en zei: "Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk der hemelen." De vader en moeder leggen het vandaag in onze armen. Wij beklimmen de ladder daarginds door geloof en leggen haar in Uw armen door geloof. Zegen haar leven. Geef haar een lang leven, Here. Moge zij een kind van God zijn. Moge zij U heel haar leven dienen, elke vezel van haar wezen een dienstmaagd van Christus zijn. Sta het toe, Vader.

Zegen haar vader en moeder, haar broertjes en zusjes. Mogen zij ook opstaan en een glorieuze familie zijn voor de dienst van God. Vader, we geven kleine Marilyn Madge aan U, in de Naam van Jezus Christus, voor een leven van dienst. Zegen haar, en haar vader, en haar moeder, en haar geliefden, en mogen zij een lang en gelukkig leven leiden in Uw dienst. In Jezus' Naam. Amen.

God zegene u, broeder Stricker. God zegene u. Zegeningen op een fijne kleine dame. Dank je, Teddy, jongen. Ik houd van kleine kinderen, u niet?

²² Hoeveel hebben nog nooit het visioen gehoord dat de Here mij gaf? Laat ons uw opgestoken hand zien, u die nooit... Broeder Neville, hebt u uw boekje daar? Misschien zou u het hier gewoon voor hen willen lezen, gewoon een paar ogenblikken. Ik denk dat het... precies hier, als u wilt.

²³ [Broeder Neville leest uit de *Full Gospel Business Men's Voice* van februari 1961: – Vert]

Ik lag onlangs op een morgen op mijn bed. Ik was net wakker geworden, en ik deed mijn handen achter mijn hoofd en ontspande

mij met mijn hoofd op het kussen. Toen begon ik me af te vragen hoe het aan de andere kant zal zijn.

Ik beseftte dat ik meer dan de helft van mijn leven heb geleefd, als ik zo oud word als mijn familie. En ik wilde meer doen voor de Here, voordat ik dit leven zou verlaten.

Ik hoorde een stem, zeggen: "U begint net. Ga door met strijden. Blijf doorzetten."

²⁴ Terwijl ik daar over deze woorden lag te denken, dacht ik dat ik me alleen ingebeeld had dat ik een stem hoorde. Opnieuw zei de stem: "Ga door met strijden. Blijf doorgaan; blijf doorgaan..."

Nog steeds niet gelovend, dacht ik dat ik misschien de woorden zelf had uitgesproken. Ik hield mijn lippen tussen mijn tanden en hield mijn hand voor mijn mond en luisterde.

De Stem sprak opnieuw: "Blijf gewoon doorzetten. Als u slechts zou weten wat er aan het einde van de weg is."

²⁵ Het leek alsof ik de muziek en de woorden hoorde van een oud bekend lied. "Ik heb heimwee en ben verdrietig, en ik wil Jezus zien. Ik zou graag die havenklokken willen horen luiden. Het zou mijn pad verlichten en alle angsten laten verdwijnen. Here, laat mij voorbij het gordijn van de tijd kijken." Toen vroeg de stem: "Zou u net achter het gordijn willen kijken?" Ik antwoordde: "Het zou me zo helpen."

²⁶ Wat er gebeurde kan ik niet zeggen. Of ik in het lichaam was, of dat het een opname was, ik weet het niet. Maar het was anders dan elk visioen dat ik ooit had. Ik kon de plaats zien waar ik heen was gebracht, en ik kon mezelf daar beneden op mijn bed zien liggen. Ik zei: "Dit is een vreemde zaak."

²⁷ Er waren daar grote aantallen mensen en zij kwamen naar mij toe rennen en riepen, "O, onze dierbare broeder." Eerst kwamen er jonge vrouwen, klaarblijkelijk net in de twintig. En terwijl zij mij omhelsden zeiden ze: "Onze dierbare broeder." Jonge mannen in de schittering van jonge mannelijkheid, met ogen die glinsterden als sterren in een donkere nacht, met tanden zo wit als parels, omhelsden mij en zeiden: "Onze dierbare broeder."

²⁸ Toen merkte ik dat ik ook weer jong was geworden. Ik keek daar naar mezelf, en keerde mij om en keek terug naar mijn oude lichaam dat op het bed lag, met mijn handen achter mijn hoofd. Ik zei: "Ik begrijp dit niet."

²⁹ Terwijl ik begon te proberen om de plaats waar ik was te bevatten, begon ik te beseffen dat er daar geen gisteren en geen morgen was. Niemand scheen moe te worden. Terwijl een menigte van de allermooiste jonge vrouwen die ik ooit gezien heb mij omhelsde, ontdekte ik dat er slechts een grote liefde was die mij overweldigde, en geen fysieke aantrekking zoals in het menselijk gedrag.

³⁰ Ik bemerkte dat deze jonge vrouwen allemaal hun haar tot aan hun middel droegen, en dat hun rokken tot aan hun voeten reikten. Hierna omhelsde Hope, mijn eerste vrouw, mij en zei: "Mijn dierbare broeder." Daarna omhelsde een andere jonge vrouw mij, en Hope draaide zich om en omhelsde de jonge vrouw.

Ik zei: "Ik begrijp dit niet. Dit is iets heel anders dan onze menselijke liefde. Ik wil niet teruggaan naar dat oude lichaam op bed."

³¹ Toen sprak een stem tot mij: "Dit is wat u predikte dat de Heilige Geest is. Dit is volmaakte liefde. Niets kan hier zonder dat binnengaan."

Het volgende was dat ik opgenomen werd en gezeten op een hoge plaats. Overal om mij heen waren grote aantallen mannen en vrouwen in de bloei van hun jeugd. Zij riepen blij: "O, onze dierbare broeder, we zijn zo blij u hier te zien."

Ik dacht: "Ik droom niet, want ik kan deze mensen zien en ik kan mijn lichaam daar op het bed zien liggen."

³² De Stem sprak tot mij: "Weet u dat er in de Bijbel geschreven is dat de profeten met hun volk vergaderd werden?"

Ik zei: "Ja, dat herinner ik mij in de Schriften. Maar zoveel Branhams zijn er niet."

³³ De Stem antwoordde: "Dit zijn geen Branhams, dit zijn uw bekeerlingen, degenen die u tot de Here hebt geleid. Sommige van deze vrouwen die u zo jong en mooi vindt waren meer dan negentig jaar oud toen u hen tot de Here leidde. Geen wonder dat ze het uitroepen: 'Mijn dierbare broeder.'"

Toen riep de menigte gezamenlijk: "Als u niet met het Evangelie was uitgegaan, zouden wij hier niet zijn."

Ik vroeg: "O, waar is Jezus? Ik wil Hem zien."

De mensen antwoordden: "Hij is nog wat hoger. Op een dag zal Hij tot u komen. U werd als een leider gezonden, en wanneer God komt

zal Hij u oordelen overeenkomstig uw onderwijzing."

³⁴ Ik vroeg: "Moeten Paulus en Petrus ook door dit oordeel gaan?"

Het antwoord was: "Ja."

³⁵ Ik zei: "Ik heb gepredikt wat zij predikten. Ik ben er niet van afgeweken naar de ene noch naar de andere kant. Waar zij doopten in de Naam van Jezus, deed ik het ook. Waar zij de doop in de Heilige Geest onderwezen, deed ik het ook. Wat zij ook onderwezen, onderwees ik ook."

"Dat weten wij," riepen de mensen, "en wij weten dat wij eens met u terug naar de aarde zullen gaan. Jezus zal komen en u oordelen overeenkomstig het Woord dat u ons gepredikt hebt. Dan zult u ons aanbieden aan Hem, en allemaal samen zullen wij terug naar de aarde gaan om voor eeuwig te leven."

Ik vroeg: "Moet ik nu terug naar de aarde gaan?"

Zij antwoordden: "Ja, maar blijf doorzetten."

³⁶ Toen ik begon weg te gaan van die prachtige, vreugdevolle plaats, kwamen er, voor zover mijn ogen konden zien, mensen naar mij toe om mij te omhelzen, en zij riepen: "Mijn dierbare broeder."

Plotseling was ik weer terug op bed. Ik zei: "O God, help mij. Laat mij nooit compromissen sluiten over het Woord. Laat mij precies bij het Woord blijven. Ik geef er niet om wat iemand anders doet, Here. Laat mij doorzetten tot die prachtige, vreugdevolle plaats."

³⁷ Ik ben meer dan ooit in mijn leven overtuigd dat er volmaakte liefde voor nodig is om die plaats binnen te gaan. Er was geen jaloersheid, geen vermoeidheid, geen ziekte, geen ouderdom, geen dood, alleen opperste schoonheid en vreugde. (Halleluja!) Wat u ook doet, leg al het andere aan de kant tot u perfecte liefde krijgt. Kom tot waar u iedereen kunt liefhebben, zelfs elke vijand. Ongeacht of het vliegtuig schommelt, de bliksem flitst, of de geweren van de vijand op u gericht zijn, deze dingen doen er niet toe; krijg volmaakte liefde.

³⁸ Als u niet gered bent, accepteer Jezus Christus dan nu als uw Redder. Als u nog niet bent gedoopt in water, word nu gedoopt. Als u de doop in de Heilige Geest nog niet ontvangen hebt, ontvang Hem nu. Zet door in die volmaakte liefde, die u zal nemen naar die prachtige en vreugdevolle plaats voorbij het gordijn van de tijd. (Halleluja. Glorie voor God. Amen.)

[Broeder Neville beëindigt het lezen van het artikel in de *Business*

Men's Voice. – Vert]

Dank u daarvoor, broeder. Dat is... Ik dacht dat sommigen van u er misschien toe zouden komen om het te lezen. En als u het boekje niet hebt, wel, dan kunt u het krijgen.

En onderaan de bladzijde maakte hij een kleine voetnoot over de bediening hier. Ik weet niet of u het opgemerkt hebt of niet. Precies onderaan, nadat u dat gelezen hebt. Precies onderaan is er een kleine voetnoot. *[Leeg gedeelte op de band – Vert]*

Nu, dat gaat naar bijna alle talen onder de hemel, ziet u, om over de hele wereld gelezen te worden.

³⁹ Nu, wat... wel, u zegt: "Waarom zou u dat willen zeggen, broeder Branham, voordat u voor de zieken bidt?" Het is vanwege dit: opdat we mochten weten dat onze inspanningen niet tevergeefs zijn, zie. Wij moeten God benaderen door dat kanaal van liefde en geloof. Geloof brengt ons naar dat kanaal. Het is de liefde die ons erin brengt. (Excuseer mij.)

Nu... *[Leeg gedeelte op de band – Vert]* Nu, denkt u dat God zou... tot uw geloof tot een plaats komt, nu... nu, laten we... Wat zou u nu denken van de inspanningen die deze tabernakel en deze groepen mensen hier hebben gedaan voor het Koninkrijk van God?

Er zijn velen hier die hun kinderen opgedragen hebben voor het Koninkrijk van God. Er zijn velen hier die zonder kleren zijn gegaan voor het Koninkrijk van God. Er zijn velen die door stormen zijn gereden en die zonder schoenen aan hun voeten hebben gelopen om hier naar de Tabernakel te komen (dat is juist), voor het Koninkrijk van God.

Zou u zich een kunstenaar kunnen voorstellen die een geweldig schilderij schildert, zo prachtig dat het subliem is, en het dan gewoon verscheurt? Er zou iets verkeerd zijn met de kunstenaar. Zou u zich een componist kunnen voorstellen die een lied schrijft tot het subliem is en dan zijn muziek gewoon verscheurt? Er zou iets verkeerd zijn met de componist, zie?

⁴⁰ Er is niets verkeerd met God. God maakt zoiets niet alleen maar om het te verscheuren en weg te gooien. Het is voor Zijn Koninkrijk. Het is voor Zijn glorie. Ieder van ons speelt een rol in dit schilderij en in dit lied. Wij zijn een deel van het Koninkrijk van God. En dat is dat wij onze rol kunnen spelen zolang wij beseffen waar wij positioneel thuishoren op deze plaats, en dan precies op die plaats blijven. En één

plaats weten wij: het is in liefde, want dat maakt het schilderij.

⁴¹ Nu, het is moeilijk, wanneer je dit soort visioenen ziet en dergelijke, om te begrijpen wat er aan de andere kant is. Ik wou dat ik het wist. De man plaatste deze kleine voetnoot daarin om te zeggen dat profeten van destijds... hoe zij visioenen zagen, enzovoort, en hoe dat vandaag, zelfs voorbij wat... We kunnen het niet begrijpen. Maar de Here heeft ons toegestaan daarin door te breken en te zien wat dat is.

⁴² Nu, vrienden, ik was niet in slaap. En ik, gewoon tussen u en mij en deze gemeente hier, ik was niet in een visioen. Ik weet wat een visioen is. Sommige hier... gewoon al de afgelopen week gebeurde het soms wel dertig keer op een avond. U kunt zich voorstellen hoeveel gewicht er op je ligt. Het maakt je natuurlijk nerveus.

⁴³ Wat als u naar een dergelijke samenkomst zou gaan en de verantwoordelijkheid of de samenkomst goed zou gaan of niet alleen bij u zou liggen, alleen de verantwoordelijkheid? U moet u verantwoorden voor elke prediker, elke vraag, en alles, of de samenkomst goed verloopt of niet. Deze verantwoordelijkheid is alleen bij u gelegd. Kijk wat dat bij u zou doen. En er zijn enigen met wie ik verbonden ben die gewoon boeken verkopen, enzovoort, die zo nerveus worden dat zij naar huis moeten gaan, zie, en gaan liggen, en die avond niet naar de samenkomst komen. My! O, het is gewoon verschrikkelijk.

⁴⁴ Zoals bij mijn schoondochter, een lieflijk christenmeisje, Loyce. Alleen omdat zij gewoon zeven of acht weken voortdurend zo naar de samenkomsten ging, moest zij gewoon een dag of twee in bed liggen, zie, met geen verantwoordelijkheid. Billy hoefde alleen enkele gebedskaarten uit te delen en is gewoon verscheurd.

⁴⁵ Maar zie, het hele gewicht ligt op mij. Ik moet erop vertrouwen dat u voor mij bidt, zie. Buiten dat beweert men dat twintig minuten prediken onder inspiratie vergeleken wordt met acht uur hard werken voor uw lichaam. Ik heb twee tot drie uur per avond gepredikt, soms drie keer per dag, zie.

⁴⁶ En wat dan met een visioen? Eén visioen verzwakte onze Here Jezus. Dat is juist. De Bijbel zegt dat een vrouw Zijn kleed aanraakte; het verzwakte Hem. Wel, als één visioen Hem verzwakte, Hem, de Zoon van God, wat dan met mij, een zondaar gered door genade? Wat zouden dertig daarvan op één avond doen?

Zie, als we er maar bij stilstaan en erover nadenken, dit gaat ieder

mens te boven. Een menselijk lichaam kan dat niet verdragen. Ik zou ergens in een krankzinnigeninrichting zijn en met mijn hoofd tegen de muren bonken. Zie? Het is zo'n zwakheid dat u niet kunt... Het is een innerlijke zwakheid, zie, die u gewoon dodelijk uitput. Nu, maar waarvoor zou u dan doorzetten?

⁴⁷ Ik zou dit kunnen zeggen. Ik zie broeder en zuster Cox daar, Rodney en zijn vrouw, en een zuster daar achterin, nieuwe bekeerlingen. Er is daar ergens een land, en als u daar ooit in uw gedachten aan kunt denken en er iets van te zien kunt krijgen, is het de meest glorieuze zaak. Het is elke inspanning waard die we ervoor doen, zie.

⁴⁸ Nu, voor we voor de zieken bidden, zou ik dit kunnen zeggen: wat als een kleine baby, voordat hij geboren is... Laten we dat nemen. Een kleine baby die in de schoot van de moeder geleefd heeft gedurende deze negen maanden, en die kleine baby zou kunnen denken, dan zou hij zeggen: "Weet je wat? Ze zeggen mij dat ik klaar ben om geboren te worden. Wel, wat zal ik daarbuiten doen? Ik weet niets anders dan deze plaats hier waar ik leef. Ik trek mijn kracht van de binnenkant, en hoe zal ik daar in mijn levensonderhoud voorzien?"

"Ze vertellen mij dat er een zon is die schijnt. Ze vertellen mij dat de mensen daar rondlopen, en ik weet niets dan deze plaats hier. Dit is alles wat ik weet, precies hier in de schoot van mijn moeder. Hier is waar ik in werd gebracht. Hier is alles wat ik weet, precies in deze schoot. En ze vertellen mij dat daar ruimte in overvloed is."

⁴⁹ Wel, die kleine baby zou doodsbenauwd zijn om geboren te worden. Is dat juist? Hij zou doodsbenauwd zijn, omdat hij op een plaats komt waar hij niets vanaf weet, die verheven is, miljoenen keren verheven boven waar hij heeft geleefd. Hij zou niet weten wat het allemaal te betekenen heeft. Hij zou zeggen: "Wat zal ik gaan doen?" Hij zou doodsbenauwd zijn om geboren te worden.

⁵⁰ Maar wij die hierbuiten leven, wel, wij die eens daar waren, wij zouden er in geen geval meer naar terug willen gaan. Wij zouden niet meer terug willen in de moederschoot, zie. Nee. Dat zouden wij niet willen.

⁵¹ En zo is het ook wanneer wij sterven, vrienden. O God! Zie, u wordt op een plaats geboren. U bent daar nog nooit geweest. U kunt niet begrijpen hoe geweldig het is. "Hoe zal het daar zijn? Ik..." En het enige wat mij dat doet beseffen, of wat u dat doet beseffen, is die kleine aanraking van leven, zoals de geest die in de baby komt in de schoot van zijn moeder.

⁵² Zie, het is de enige manier waarop wij kunnen begrijpen wat dat grootse land daar is, waar geen ziekte is, geen verdriet, geen dood, geen ouderdom, niets dergelijks. O my! Wel, wanneer u daar eenmaal komt, zou u nooit meer terug willen komen naar een plaats als deze, niet meer dan dat een baby terug zou willen gaan naar zijn moederschoot, zie.

⁵³ Het is zoveel grootser aan de andere kant, zie, daarbuiten. Wij kunnen het niet begrijpen. Zeker niet. Dat kunnen wij niet. Wel, zoals het die kleine baby elk denken te boven gaat, zo gaat het ook al ons begrip te boven van wat dat daarbuiten zou kunnen zijn, zie, omdat wij in de schoot van de aarde zijn, gereed om eens geboren te worden in een nieuw Koninkrijk, in een nieuwe wereld.

⁵⁴ En dat is hoe ik mij voel over die visioenen en dergelijke, of dat... wat er die dag ook met mij gebeurde, toen ik even overstak naar de buitenkant en zag wat dat was, en daarna weer hierin terugkwam. Kunt u zich voorstellen dat u een baby was en wist hoe heerlijk dit was? Om rond te lopen en de bomen te zien bloeien, de vogels die zingen, de zonneschijn, en een dergelijk leven, en dan opgesloten te moeten worden in een schoot? Wel, u zou helemaal niet meer terug willen.

⁵⁵ Welnu, ons denken zou verdoofd zijn, tot op de rand van proberen te bedenken wat dat daarginds is, wanneer de Schrift zegt: "Het oog heeft niet gezien, het oor heeft niet gehoord, noch is het ooit in het hart van de mens opgekomen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben." Zie? We weten dus dat het heerlijk is aan de andere kant. Op een dag zal de dood, wat wij dood noemen, ons een nieuwe geboorte geven, en dan zullen wij in de andere wereld komen aan de andere kant.

⁵⁶ Broeder George, u zult daar niet oud zijn en kreupel rondgaan. En broeder en zuster Spencer en sommigen, zoals sommigen van ons die ouder zijn enzovoort, wij zullen daar voor eeuwig jong zijn. Deze oude... "Deze mantel van vlees zal ik laten vallen en ik zal opstaan en de eeuwige prijs grijpen en ik zal jubelen terwijl ik door de lucht ga: 'Vaarwel, vaarwel, lieflijk uur van gebed.'" Het is nu allemaal voorbij. Geen lange avonden van gebed meer. Geen... Gewoon binnengaan in die jonge vreugdevolle leeftijd om daar te zijn, niet slechts voor een jaar, of vijftig jaar, of een miljoen jaar. Wanneer we daar een honderd biljoen jaren geweest zijn, zullen we zelfs nog helemaal niet begonnen zijn. Dat is waar.

Dus waarom zouden we deze morgen niet gelukkig zijn? Waarom zouden we ons niet verheugen? Waarom zouden we niet ons voordeel doen met elk groot ding dat God ons gegeven heeft?

⁵⁷ Hier is Goddelijke genezing. Waarom werd Jezus gestriemd? Om het schilderij te verscheuren en te zeggen dat zoiets niet bestaat? Hij striemde Zijn lichaam daar... De ribben toonden dat wij genezen werden door Zijn striemen. Laten we het schilderij niet verscheuren deze morgen. Laten we het omarmen, het aanvaarden.

Nu, broeder, en ieder van u nu voor wie gebeden gaat worden, als u gewoon rond het altaar wilt gaan staan. Terwijl de boodschap enkele ogenblikken geleden uitging door uitlegging en tongen, dat we de handen op de zieken zouden leggen en de machtige werken Gods zouden zien. Nu, onze broeder, u hoeft niet op te staan, broeder, die op de brancard ligt. We zullen naar u toekomen.

Maar als er hier enige anderen zijn die gebed willen, die rond het altaar zouden willen staan terwijl de broeder en ik bidden en handen op de zieken leggen, komt u dan nu. En onthoud, omhels dat schilderij. Door Zijn striemen werden wij genezen.

"Ik begrijp het niet, Here."

Zeker niet. U bent nog steeds in de schoot van de aarde. Maar Hij trof die voorbereidingen en Hij zou niet... Waarom werd Hij gestriemd? Slechts om het schilderij te verscheuren of het lied te verscheuren en weg te gooien? Nee meneer. Hij werd geslagen, verwond, en bloedde, opdat wij genezen mochten worden. En door Zijn striemen zijn wij genezen, ieder van ons.

⁵⁸ Nu, terwijl u komt en u rond het altaar verzamelt voor gebed... Nu, veel van deze super-duper Amerikaanse evangelisatie hier spreekt erover dat u *dit* moet doen en *dat* moet doen. Er is één ding waarover ik eerlijk met u wil zijn, mijn vriend. De manier waarop God geneest is op basis van dienst aan Hem, zie. Het is op basis van dienst aan Hem. Wij moeten onze genezing aanvaarden op basis van dat wij Hem zullen dienen nadat wij genezen zijn.

⁵⁹ Nu, de Bijbel zegt: "Belijdt elkaar uw misdaden. Bidt voor elkaar opdat u genezen mag worden", zie. Het is op de basis dat u God zult dienen. Velen van u zijn wellicht in een stervende toestand, en u moet sterven als er niet iets gebeurt. Dan wil ik dat u in uw hart...

⁶⁰ Nu, we zouden u met olie kunnen zalven, we zouden voor u kunnen bidden, uw voorganger en ik, het gebed des geloofs bidden, alles doen

wat we kunnen. Maar het zal geen goed doen tenzij u zelf binnengaat in gemeenschap met Christus, zie. U moet tot die gemeenschap komen van dat "Ik, Here..."

⁶¹ Ik zie daar nu net een jonge dame lopen. Zij kwam hier niet lang geleden naar ons huis met iets als een tumor, of de ziekte van Hodgkin, en ze was Methodist van geloof. Ik geloof dat dat juist is, is het niet, zuster? En zij had een groot gezwel in haar zij en nu staat zij daar genezen.

⁶² Ik zie zuster Weaver hier staan en zij was een van de ergste kankergevallen die ik ooit in mijn leven gezien heb. En het eerste wat ik haar vroeg was of zij gedoopt wilde worden in de Naam van Jezus Christus en haar zonden belijden. Toen ik haar hier in dit water nam, moest ik haar vasthouden omdat ze zo mager was, haar armen waren gewoon erg kleine dingen. En zij werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus, en dat is op zijn minst tien jaar geleden, is het niet zuster? [Zuster Weaver antwoordt: "Nee, dat was zestien jaar geleden." – Vert] Zestien jaar geleden. Zestien jaar van gespaard leven, omdat ze gewillig was in gehoorzaamheid te komen toen de beste dokters hier in de omgeving...

⁶³ Wel, haar eigen dokter vertelde mij... Toen ik het hem vertelde en zei: "Zij is genezen", zei hij: "O, zij zal binnen enkele weken sterven aan kanker. Wees daar niet bezorgd over. Zij zal heengegaan zijn; binnen enkele weken zal zij heengegaan zijn." En hij had haar al slechts nog ongeveer een dag gegeven om te leven. En hier is zij vandaag, nadat zij zestien jaar geleden bij het altaar stond. Wat zou ik nog meer kunnen zeggen, steeds maar weer opnieuw en opnieuw en opnieuw...

⁶⁴ Nu, God doet dat niet alleen voor een van Zijn kinderen en niet voor andere kinderen. Hij doet het voor al Zijn kinderen. "Ieder die wil mag komen." Het is... U wordt bij Hem uitgenodigd. Nu, het gebed des geloofs zal de zieke behouden. De Bijbel zegt dat.

Nu, als... Wat ik wil dat u doet is dat u uw fouten aan God belijdt en zegt: "Here, genees mij." Als u nooit tot bekering bent gekomen, geef uw hart dan aan Christus. En als u nooit bent gedoopt in water in de Naam van Jezus Christus, dan is er een bassin klaar, zie.

⁶⁵ En deze kleine dame hier aan de overkant van de straat, toen die ongelovige daar erdoor bekeerd werd, toen ze daar lag... Men had haar van Silvercrest naar huis gestuurd, stervend aan tuberculose. En toen ik daar heen ging, en de Here mij een visioen gaf, zei ik: "Zij

zal genezen worden." En hij ontmoette mij daar de volgende ochtend, meneer Andrews, en schold mij gewoon uit en zei: "Zo'n valse hoop voor die vrouw."

Ik zei: "Meneer Andrews, het is geen valse hoop. De vrouw is een Christen. En wanneer zij weer sterk genoeg is zal zij komen om gedoopt te worden."

En hij zei: "Ze is stervende." Hij zei: "Ik... Hoe kon ze naar huis gestuurd worden van Silvercrest?"

Ik zei: "Meneer, waar u naar kijkt... u kijkt naar wat de dokter zegt; ik kijk naar wat God zegt", zie. Nu, het verschil is gewoon waar u naar kijkt, zie. Als u kijkt naar wat de dokter zegt zult u zeker sterven, maar u moet kijken naar wat God zei. Wiens woord zult u nemen? Wat als Abraham de mening van de dokter had genomen toen hij honderd jaar oud was en een baby zou krijgen bij zijn vrouw die negentig was? Wat zou hij dan gedaan hebben, zie?

Wel, de dokter zou gezegd hebben: "De man is krankzinnig." Maar God rekende het hem tot rechtvaardigheid, omdat hij God geloofde, zie. Nu, u...

⁶⁶ En de vrouw leefde. Zij verzuimde om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus, omdat ik geloof dat zij een soort Methodist was of Presbyteriaanse. Zij begon zieker en zieker te worden. En zij kwam en kreeg Grace Weber, die daar woonde, of haar dochter woont daar ook nog... haar mantel, en kwam hier en werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus met koorts... met ziekten van knobbels die over haar schouders uitbraken en alles, met veertig graden koorts. En zij werd precies hier gedoopt in de Naam van Jezus Christus, en zij woont hier net aan de overkant van de straat. Misschien zit zij hier nu. Keek een paar minuten geleden rond om te zien of ik haar kon zien, zie.

⁶⁷ Gehoorzaamheid, ziet u. Het is niet gewoon rondgaan... Ik verschil met sommige van onze broeders, die gewoon zo de handen leggen op *dit*, *dat*, en alles, zeggend dat een soort super-duper geloof het zal doen. Dat is het niet. U moet echt, standvastig, Bijbels, Heilige Geest geloof hebben. Als u dat niet hebt, dan zal het geen standhouden. Het is niet blijvend.

⁶⁸ Dat is de reden dat ik de Here kan danken dat Hij mij tot zover geholpen heeft. De genezingen die hebben plaats gevonden zijn echt geweest omdat zij echt gebouwd zijn op ZO SPREEKT DE HERE. Zie? Daarom zullen zij standhouden.

Nu, zoals de kleine zondagsschool... Ik wachtte gewoon even, terwijl ik tot u sprak, tot zij positioneel op hun plaatsen staan, zodat wij nu stil kunnen worden. We hebben slechts enkele minuten. We zullen beginnen te bidden.

Ik wil dat ieder van u uw verkeerde dingen aan God belijdt en God belooft dat u Hem zult dienen en alles zult doen wat u kunt. En de voorganger en ik zullen gaan bidden en handen op u komen leggen, en u bent er zeker van dat u genezen wordt als u het gelooft.

⁶⁹ Hoe konden die mensen op krukken, en doof, stom en blind afgelopen zondagmiddag, gewoon naar het podium lopen en hun krukken weggooien? Naar het podium komen en de ogen gingen open. Velen zoals dat? Honderden maal honderden, tot ik zo zwak was dat ik bijna van de plaats weggedragen moest worden, terwijl ik gewoon stond en zij voorbijgingen, zie. Een rij bijna zo lang als van hier tot aan de Jeffersonville High School stond opgesteld. Zij kwamen door de rij en ik weet niet of er één van hen doorgegaan is die niet werd genezen, zie, want zij kwamen op basis van echt waarachtig Christelijk geloof en geloofden. Het moet gebeuren.

⁷⁰ Nu, buig uw hoofden, iedereen, en help mij om voor hen te bidden. Here Jezus, wij brengen dit gehoor dat hier staat te wachten van zieke, aangevochten, gekwelde kinderen deze morgen tot U. Zij hebben geen enkele hoop meer, velen van hen, Here, op de behandeling van de dokter, in het bijzonder deze man, die hier op dit ziekenhuisbed ligt. Het is óf Uw genade óf hij gaat over enkele dagen weg uit deze wereld. En ongetwijfeld staan hier misschien sommigen rond het altaar, op wie hartaanvallen wachten, en ziekten en aandoeningen die hen zouden verscheuren.

Er is slechts één ding, Vader, dat hen kan redden en dat voorbij de vijf zintuigen van dit lichaam hier gaat, waarvoor de dokters ongetwijfeld trouw hun best hebben gedaan om hun leven te redden: ziekten, kanker, tuberculose, hartkwaal. En ondanks alle pleisters, tubes en materialen, en kiembestrijdende medicijnen, dringt de vijand steeds verder door om hun leven te nemen.

⁷¹ En ik heb uitgedrukt, Here, dat ik Uw mening over hen geloof. En ik heb de man vanmorgen in tongen horen spreken en de uitlegging geven van wat er vandaag zou gebeuren. Sommigen van hen gaan het ontvangen, Here, zeker. Dat is juist. Ik geloof het.

⁷² Nu, er is geschreven in de Bijbel dat David, de kleine herdersjongen, de wacht hield over de schapen van zijn vader, diep in de woestijn.

En op een dag kwam er een leeuw binnen, die één van zijn vaders lammeren pakte en ermee wegrende. En die kleine herdersjongen met geloof... wat had hij om tegen deze leeuw op te komen? Geen modern geweer of pistool. Maar hij had een kleine slinger en hij ging achter die leeuw aan. Hij doodde die leeuw en bracht dat schaap terug.

Een beer kwam en greep er één. Hij ging achter die beer aan, die hem tegen de aarde had kunnen verpletteren. Maar hij dacht niet aan de grootte van de beer, of de kracht van de leeuw, of zijn snelheid, of zijn onbekwaamheid met de slinger.

⁷³ Maar toen hij voor Saul, de koning, stond zei hij: "Uw knecht hoedde de schapen van zijn vader, en een leeuw kwam binnen en greep er één en rende weg. En ik ging achter hem aan en bracht het schaap terug." Hij zei: "Dezelfde God Die mij bevrijdde van de hand... of de klauw van die beer, of de kaken van die leeuw, kan ook deze onbesneden Filistijn nemen en hem in mijn hand geven."

Wij weten hoe het verhaal gaat, dat hij een man doodde die vele, vele keren groter was dan hij en die een krijgsman was. Hoe het Saul met stomheid sloeg, de grote koning, de grote machtige man, hoe die kleine jongen zo'n geloof kon hebben in een slinger, nee, niet in een slinger, maar in God.

Nu, Here, staande rond dit altaar en hier liggend op dit bed, zijn Gods schapen, kleine lammeren als het ware, voor Hem. Zij zijn gegrepen door een leeuw genaamd kanker, een beer genaamd tuberculose, en andere ziekten die hen gegrepen hebben, en hen uiteen rukken en in stukken scheuren.

⁷⁴ Here, ik ga achter hen aan met een kleine slinger, genaamd gebed des geloofs. Het is niet erg veel, maar ik weet wat het heeft gedaan. En ik weet dat het nog steeds dezelfde God is. Ik kom vanmorgen achter hen aan om hen terug te brengen, Here, tot schaduwrijke groene weiden van goede gezondheid, daar bij de stille wateren van vrede en weg van hun frustraties, om U te geloven.

⁷⁵ En ik ga achter hen aan met de wapenrusting die U gaf om aan te doen: "Het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en God zal hen doen opstaan. Als zij enige zonde gedaan hebben, het zal hen vergeven worden." En Vader, wij gaan nu de vijand tegemoet, de leeuw tegemoet, de duivel tegemoet in elke vorm waarin hij is, genaamd kanker, tuberculose, ziekte van Hodgkin, hartkwaal, en welke andere ziekte ook. Wij komen om hem uit te dagen en dit lam weer terug te brengen naar het huis van God.

⁷⁶ In de Naam van Jezus Christus gaan we deze slinger gebruiken die U ons gegeven hebt. Wees met ons, Vader, terwijl wij U nu eerbiedig benaderen in Jezus' Naam.

Ik wil dat u uw hoofden gebogen houdt. En we komen om met olie te zalven en de zieken de handen op te leggen, en het gebed des geloofs zal de zieken behouden. Elke Christen hier binnen, breng uw geloof tot deze gebedsrij.

[Broeder Branham bidt gedurende drie en een halve minuut voor de zieken, terwijl de pianist "Geloven Alleen" speelt. De meeste woorden zijn niet te onderscheiden – Vert] Het gebed des geloofs zal de zieke gezond maken...?... Haar terugbrengen...?... in de Naam van Jezus Christus. In de Naam van Jezus Christus, breng haar terug...?... breng haar terug...?... in de Naam van Jezus Christus...?... terug...?... in de Naam van Jezus Christus...?... In de Naam van Jezus Christus...?... In de Naam van Jezus Christus...?...

Geloven alleen, (met onze hoofden nu gebogen)

Geloven alleen, geloven alleen,

Alles is mogelijk, geloven alleen.

O, Heer, ik geloof, o, Heer, ik geloof,

Alle dingen zijn mogelijk... (Laten we nu gewoon onze handen opsteken.) Heer, ik geloof.

O, Heer, ik geloof, o, Heer, ik geloof,

Want alles is mogelijk, Heer...

⁷⁷ Onze hemelse Vader, degenen die konden opstaan, staken hun handen omhoog dat zij het aanvaard hadden. Deze broeder die op het bed lag, stond op om te tonen dat hij zijn genezing aanvaard had. Wij geloven, Here, dat ze nu vredig terug wandelen naar de schaduwrijke groene weiden, langs de stille wateren, om weer gezond te zijn. Door de Naam van Jezus geven wij U er dank voor. Amen.

In orde, broeder Neville, ik zal hier gaan zitten en nu naar uw prediking luisteren.

Nadere informatie

Deze, en diverse andere in het Nederland uitgegeven predikingen van William Marrion Branham, kunt u aanvragen bij onderstaand adres:

Vrije Zendingshulp
Postbus 51121
3007 GC Rotterdam
Nederland

Met behulp van een computer kunt u op de internetsite van Vrije Zendingshulp ook vele andere in het Nederlands uitgegeven predikingen van William Marrion Branham lezen. De predikingen zelf, en eveneens een [index](#) van alle in het Nederlands uitgegeven predikingen, kunnen in de meest gangbare formaten (zoals pdf en epub) gedownload of geprint worden. Een aantal predikingen is ook in het Nederlands te beluisteren. Het adres van de site is www.vrijezendend.nl
Er is een speciale versie voor mobiele apparaten, namelijk m.vrijezendend.nl
Het e-mail adres is: info@vrijezendend.nl

Zij die willen bijdragen in de kosten van dit werk, kunnen dit doen door storting op IBAN-rekeningnummer NL81INGB0694463078, ten name van "Vrije Zendingshulp" te Rotterdam, Nederland.
De BIC/SWIFT-code van de bank is: INGBNL2A